

Sommerbrev 2020 fra landsformanden

En glædelig sommer – så glædelig som muligt på baggrund af corona-krisen – ønskes jer alle. Den dystre indledning skyldes ikke blot hvad vi selv har oplevet i Danmark, men i høj grad den alvorlige indvirkning coronavirus har haft på Rusland, og som også har gjort et voldsomt indhug i turismen til landet.

Netop turismen er en fremragende måde at bringe os nærmere på vort store naboland og lære det nærmere at kende. Men ikke mindst de populære rejsemål i Rusland synes hårdere ramt end hidtil antaget. Vi håber, at grupperejser til Rusland vil blive mulige fra 31. august. Men endnu er det ikke sikkert.

Også andre forhold ved Rusland kan vække bekymring. Ruslands nye forfatning, som sikrer Putins mulighed for at blive på præsidentposten i endnu mange år, bliver mere autoritær og konservativ. Det har skuffet de mange, som i det mindste havde forventet en fastholdelse af en mere liberal tradition, men er en del af det aldringsfænomen, som vi så i den sen-sovjetiske fase frem til 1985. Men det Rusland, vi har i dag, er dog meget friere og en hel del mere demokratisk, end det var i 1980'erne. Rusland blev i 1990'erne igen en del af Europa, og er det stadig. Men som en del af det konservative Europa, som vokser frem især i flere af de tidligere kommunistiske lande i EU.

Hvorfor? Fordi først troen på kommunismen forsvandt, derefter troen på de frie markedskræfters velsignelse. Efter ekstrem regulering (kombineret med korrupsion og nepotisme) fulgte ekstrem deregulering (kombineret med de samme faktorer). Medvedev gjorde som præsident korrupsionsbekæmpelse til et tema. Men desværre uden succes. Nu er et af de vigtigste temaer Rusland som forsvarer for de sande kristne værdier. Man føler sig hensat til tiden efter Napoleon, hvor Rusland under Aleksander I var bannerfører for den såkaldte "Hellige Alliance", hvor fyrsterne skulle stå sammen om at beskytte folkene mod sig selv i kristelig samdrægtighed. Og bekæmpe farlige liberale tanker, som dem der havde ført til den Franske Revolution. For slet ikke at tale om den russisk-ortodokse kirkes hovedaversion: homoseksualitet.

Men Rusland står sandelig ikke alene. I Polen og Ungarn indskrænkes ligeledes råderummet for seksuelle og andre minoriteter. De heftigste forkæmpere for restriktiv kønsmoral findes imidlertid i de stærke evangelikale kirker i Brasilien og USA, hvis præsidenter i høj grad støtter sig på den religiøse højrefløj – i demonstrativ sympati for hinanden. Putin har kort sagt rigtig gode forbilleder og allierede i “vesten”, ledere som deler Ungarns premierminister Orbans ideer om et “illiberalt demokrati” på populistisk-religiøst grundlag.

Dette gør samtalen med russerne og Rusland så meget mere væsentlig. Vi kan ikke betragte dette store og pragtfulde land med dets hårdføre indbyggere som en fremmed verdensdel. Gorbatsjovs forestilling om et “europæisk hus”, som Rusland har været en del af siden 988, er stadig gyldig.

Rusland er vor nabo både i Østersøen og Arktis. Det var vore forfædre, som lagde grunden til den første russiske stat tilbage i 800-tallet. Danmark og Rusland har samarbejdet siden 1493, og har kun én gang – ganske kortvarigt, i 1813 – været i krig med hinanden. Mange familieforbindinger har gennem tiden knyttet vore to folk sammen, både på folkeligt og på fyrsteligt niveau. Hvad enten man er “putinist” eller “anti-putinist”, eller noget helt tredje, er dette det grundlag, Dansk-Russisk Forening bygger på. Det er forståelsen mellem vore to samfund, som er det primære formål for foreningens arbejde.

Rigtig god sommer til alle, og pas godt på jer selv og andre, vi har brug for jer !

Karsten Fledelius
Landsformand

DANSK-RUSSISK FORENING – ET FORUM FOR ALLE INTERESSEREDE I RUSLAND
www.dkrus.dk